

İlk doktora hocam, ödev/sınav konusunda itiraz edenlere bence ukalaca bir cevap verirdi: *Biz burada eğitim veriyoruz, adalet dağıtmıyoruz.*

Adalet dağıtanların da nasıl *dağıttığını* tahmin ettiğim için o konuya girmeyeceğim ama ben de burada adalet dağıtmıyorum. Tüm dünyaya eşit mesafede, ebedi bir cennetin muştusu olacak yazılar değil bunlar. Kardeşliğin, barışın hüküm sürüp, tüm dertlerin bittiği bir dünyanın yazıları da değil. İnsanların en önemli dertleriyle ilgilendiğimi de sanmıyorum. Açıkçası kendi en önemli dertlerimle bile ilgilenmiyorum. Önemsiz dertlerimle bile ilgileri şüpheli.

Böyle kılçıklara da, yani, *peki falanca konuda ne düşünüyorsun üstad* tartışmalarına pek ilgim yok. *O konuda bir şey düşünmek zorunda değilim, biz burada adalet dağıtmıyoruz.*

Buradaki yazıların benim için bugünlerdeki en önemli anlamı, kendim için (biraz tuhaf) bir eğlence olmaları. Gün içinde aklıma gelip de, etrafta dinleyecek/anlayacak insan evladı bulunma ihtimali az konularda, duvara yazı yazmak. Birileri okuyor mu, gördüğüm kadarıyla evet, insanların da yazık, işi gücü yok, bunları okuyorlar. Bunları yakında (inşallah) kitap haline de getirmeye başlayacağım, o zamanki anlamları da *adalet dağıtmak* olmayacak.